

[Korsgaard.]

byrden er for stor, for tænk, om Byggen gik ned til en Tiendedel, saa fik vi i Stedet for 7 Tdr. Byg 70 Tdr. Byg. Nej, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen begynder netop i den forkerte Ende, for Krisen skyldes den lave Kornpris, og saa kan man ikke med den som Grundlag sige, at man har givet for meget for Jorden. Det har ikke Spor Forbindelse med hinanden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Duborg har Ordet for en kort Bemærkning.

Duborg: Uden at ville komme ind paa denne Diskussion i en kort Bemærkning, skal jeg kun henlede det ærede Medlem Hr. Mads Larsens Opmærksomhed paa, at de Brug, der oprettes nu i Dag og i Morgen og i den Fremtid, der kommer, efter Loven af 1919, kommer til at svare med Konjunkturerne i Dag mindst 7 Tdr. Korn pr. Tønde Land. Hvis man ved at oprette Landbrug skabte en Gældskrise, vilde det være en uforsvarlig Politik. Men Sagen er jo den, at det ærede Medlem Hr. Mads Larsen forstaar slet ikke Landbrugets Produktionsvilkaar.

Søren P. Larsen: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger vedrørende nogle Skolespørgsmaal. Da den højtærede Finansminister fremlagde sit Finanslovsforslag for 1931—32, udtalte han bl. a. om Stigningen paa Undervisningsministeriets Budget følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil gengive en Smule af:

„Ca. 600 000 Kr. af Forhøjelsen“
paa Undervisningsministeriets Budget
„medgaar til Folkeskolevæsenet, væsentlig til Udgifter i Anledning af den nye Seminarielovs Ikrafttræden. Det er i øvrigt et Spørgsmaal, som jeg mener bør overvejes snarest, om man ikke bør benytte den nuværende Lejlighed til en Koncentration af Seminarieundervisningen i Stedet for at bygge om paa alle vore smaa Seminarier, idet en Koncentration vil betyde baade billigere og bedre Undervisning for de kommende Lærere.“

Det er til denne Bemærkning af den højtærede Finansminister, jeg gerne vil knytte et Par Ord. Da vi i forrige Rigsdagssamling beskæftigede os med den Seminarie-reform, der blev vedtaget her i Rigsdagen, var det Lovforslag, som fremsattes af den højtærede Undervisningsminister, ikke led-

saget af nævneværdigt Talmateriale, og det havde til Følge, at der i Udvalget blev stillet en Række Spørgsmaal af økonomisk Art for ogsaa at faa den Side af Sagen belyst. Vi forespurte bl. a. om Udgifterne dels efter den gamle og dels efter den foreslaaede Seminarielov, og Undervisningsministeriet gav os de Oplysninger, vi ønskede, i en Skrivelse af 20. Januar 1930.

Den højtærede Minister gjorde deri gældende, at man vilde dele Udgifterne til den nye Seminariereform i to Dele, den ene Del var Udgifter een Gang for alle, og de blev i Bilagene opgjort til en samlet Sum af 350 700 Kr., en Udgift, som man mente at kunne fordele paa 3 Finansaar; desuden satte man den aarlige Merudgift op, fordi Seminarieundervisningen blev 4-aarig i Stedet for 3-aarig, hvilket vilde medføre dels større Udgifter for Statsseminarierne, dels øgede Tilskud til Privatseminarierne, og denne samlede aarlige Merudgift blev ansat til 258 629 Kr.

Da Seminarielovforslaget var til anden Behandling her i Tinget, udtalte jeg paa mit Partis Vegne Tvivl om, at disse Beregninger kunde holde, idet jeg gjorde gældende, at Tilbygningen til et ældre Seminarium meget let vilde medføre delvis Ombygning, Anskaffelse af Sløjdløkkale, Montering af disse, bedre og mere Undervisningsmateriel o. s. v., hvilket let kunde medføre meget betydelige Stigninger.

Vi havde jo Ministeriets Beregninger af 20. Januar 1930 at holde os til, og jeg er tilbøjelig til at mene, at disse Oplysninger, hvorefter Udgifterne een Gang for alle saavel som den aarlige Merudgift ikke var saa store, at de virkede afskrækkende her i Rigsdagen, har været medvirkende til, at man lod de økonomiske Synspunkter ved denne Reform træde i Baggrunden ved Behandlingen af hele Sagen. Det vilde derfor være ønskeligt, om den højtærede Undervisningsminister her i Tinget vilde give en Redegørelse for Aarsagerne til, at Udgifterne nu er kommet op paa en Størrelse, der gaar betydeligt ud over, hvad Ministeriets Oplysninger gav Udtryk for; det lader formode, at det første Sæt af Oplysninger, der blev givet under Udvalgsarbejdet i Fjor, ikke maa have hvilet paa nogen indgaaende Undersøgelse, og det er beklageligt, at Rigsdagen har taget Stilling til den økonomiske Side af Seminariereformen ud fra Oplysninger, der ikke har vist sig tilstrækkeligt underbyggede.

Endvidere vil jeg gerne vide, hvad den højtærede Undervisningsminister forstaar ved en Koncentration af Seminarieunder-